VISPĀRĒJĀS TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJA RĪKOJUMS

2018. gada 22. jūnijā *

Pagaidu noregulējums – Augu aizsardzības līdzekļi – Darbīgā viela diflubenzurons – Laišanas tirgū apstiprināšanas nosacījumi – Pieteikums par piemērošanas apturēšanu – Steidzamības neesamība – Interešu izsvēršana

Lietā T-476/17 R

Arysta LifeScience Netherlands BV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv *C. Mereu* un *M. Grunchard*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *A. Lewis*, I. Naglis un *G. Koleva*, pārstāvji,

atbildētāja,

ar prasību, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko lūdz apturēt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2017/855 (2017. gada 18. maijs), ar ko attiecībā uz darbīgās vielas diflubenzurona apstiprināšanas nosacījumiem groza Īstenošanas regulu (ES) Nr. 540/2011 (OV 2017, L 128, 10. lpp.), piemērošanu,

VISPĀRĒJĀS TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums [1]

[..]

Juridiskais pamatojums

[..]

* Tiesvedības valoda – angļu.

1 Ietverti tikai tie šī rīkojuma punkti, kuru publicēšanu Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu.

Par steidzamību

23 Lai pārbaudītu, vai prasītie pagaidu pasākumi ir steidzami, ir jāatgādina, ka pagaidu noregulējuma tiesvedības mērķis ir nodrošināt pilnīgu nākotnē pieņemamā galīgā lēmuma efektivitāti, lai izvairītos no nepilnībām Savienības tiesas nodrošinātajā tiesiskajā aizsardzībā. Lai sasniegtu šo mērķi, steidzamība parasti ir jāvērtē, ņemot vērā nepieciešamību noteikt pagaidu pasākumus, lai novērstu būtiska un neatgriezeniska kaitējuma nodarīšanu lietas dalībniekam, kas lūdz pagaidu aizsardzību. Šim lietas dalībniekam ir jāpierāda, ka tas nevar gaidīt tiesvedības iznākumu par prasību pēc būtības, neciešot būtisku un neatgriezenisku kaitējumu (skat. rīkojumu, 2016. gada 14. janvāris, *AGC Glass Europe* u.c./Komisija, C-517/15 P-R, EU:C:2016:21, 27. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru steidzamība pastāv vienīgi gadījumā, ja būtiskais un neatgriezeniskais kaitējums, uz kuru norāda lietas dalībnieks, kurš lūdz noteikt pagaidu pasākumus, ir draudošs tādā mērā, ka tā īstenošanās ir paredzama ar pietiekamu iespējamību. Katrā ziņā šim lietas dalībniekam ir jāpierāda fakti, kas pamato nākotnē iespējamu būtisku un neatgriezenisku kaitējumu, paturot prātā, ka vienīgi hipotētisks kaitējums, kas balstīts uz nākotnes notikumiem, kuru iestāšanās nav droši paredzama, nevar būt pamats pagaidu pasākumu noteikšanai (skat. rīkojumu, 2017. gada 23. marts, *Gollnisch*/Parlaments, T-624/16, nav publicēts, EU:T:2017:243, 25. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Turklāt saskaņā ar Reglamenta 156. panta 4. punkta otro teikumu pieteikumos par pagaidu noregulējumu "ietver visus pieejamos pierādījumus un pierādījumu piedāvājumus, lai pamatotu pagaidu pasākumu noteikšanu".

26 Tādējādi pieteikumam par pagaidu noregulējumu ir jābūt tādam, lai, pamatojoties tikai uz to, atbildētājs varētu sagatavot savus apsvērumus un pagaidu noregulējuma tiesnesis vajadzības gadījumā varētu lemt par šo pieteikumu, nebalstoties uz papildu informāciju, jo galvenajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, ar kuriem ir pamatots pieteikums, ir jāizriet no paša minētā pieteikuma par pagaidu noregulējumu teksta (skat. rīkojumu, 2016. gada 6. septembris, *Inclusion Alliance for Europe* /Komisija, C-378/16 P-R, nav publicēts, EU:C:2016:668, 17. punkts un tajā minētā judikatūra).

27 No pastāvīgās judikatūras arī izriet, ka, lai noteiktu, vai visi iepriekš 23., 24. un 26. punktā minētie nosacījumi ir izpildīti, pagaidu noregulējuma tiesneša rīcībā ir jābūt konkrētām un precīzām norādēm, kas ir pamatotas ar detalizētiem dokumentāriem pierādījumiem, kuri liecina par situāciju, kādā atrodas lietas dalībnieks, kas lūdz noteikt pagaidu pasākumus, un ļauj novērtēt, kādas sekas varētu rasties, ja pieprasītie pasākumi netiktu veikti. No tā izriet, ka minētajam lietas dalībniekam, it īpaši, ja tas atsaucas uz finansiāla rakstura kaitējuma rašanos, ir pienākums, pamatojoties uz dokumentiem, sniegt patiesu un globālu ainu par savu finansiālo situāciju (skat. rīkojumu, 2016. gada 29. februāris, *ICA Laboratories* u.c./Komisija, T-732/15 R, nav publicēts, EU:T:2016:129, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

28 Visbeidzot, lai gan pieteikumu par pagaidu noregulējumu konkrētos punktos var papildināt ar atsaucēm uz tam pievienotajiem dokumentiem, šie dokumenti nevarētu kompensēt būtisku elementu trūkumu minētajā pieteikumā. Pagaidu noregulējuma tiesnesim attiecīgās personas vietā nav jāmeklē tādi informācijas elementi, kuri iekļauti pieteikuma par pagaidu noregulējumu pielikumā, pamatlietā iesniegtajā prasības pieteikumā vai tās pielikumos un kuri varētu pamatot pieteikumu par pagaidu noregulējumu. Šāds pagaidu noregulējuma tiesnesim uzlikts pienākums turklāt nozīmētu, ka netiktu ievērots Reglamenta 156. panta 5. punkts, kurā ir paredzēts, ka pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jāiesniedz kā atsevišķs dokuments (šajā ziņā skat. rīkojumu, 2014. gada 20. jūnijs, *Wilders* /Parlaments u.c., T-410/14 R, nav publicēts, EU:T:2014:564, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).

29 Ņemot vērā šos kritērijus, ir jāpārbauda, vai prasītāja var pierādīt steidzamību.

30 Prasītāja būtībā apgalvo, ka ir noticis būtisks un neatgriezenisks kaitējums, ko izraisījis negatīvas ietekmes risks attiecībā uz tās apgrozījumu un peļņu, tirgus daļu zaudējuma risks, negatīva ietekme uz vienu no tās ražotnēm, kā arī risks kaitējumam tās reputācijai.

Par kaitējuma būtisko raksturu

31 Pirmkārt, attiecībā uz apgalvoto kaitējumu, ko radījis nelabvēlīgas ietekmes risks uz tās apgrozījumu un peļņu, prasītāja uzskata, ka, apstrīdētās regulas dēļ tā zaudēs ievērojamu apgrozījumu un peļņu. Tādēļ šajā ziņā ir jānorāda, ka apgalvotajam kaitējumam ir tīri finansiāls raksturs.

32 Tomēr, runājot par minētā finanšu kaitējuma būtiskumu, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka prasītais pagaidu pasākums ir pamatots tad, ja ir skaidrs, ka, neveicot šādu pasākumu, prasītājs nonāks situācijā, kurā tā pastāvēšana var tikt apdraudēta pirms galīgā nolēmuma pieņemšanas pamata tiesvedībā (skat. rīkojumu, 2010. gada 30. aprīlis, *Xeda International* un *Pace International*/Komisija, T-71/10 R, nav publicēts, EU:T:2010:173, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

33 Pirmkārt, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka šāda kaitējuma būtiskuma analīze ir jāveic, ņemot vērā it īpaši uzņēmuma lielumu un apgrozījumu, kā arī tās grupas raksturojošās pazīmes, pie kuras tas pieder (skat. rīkojumu, 2011. gada 15. novembris, *Xeda International*/Komisija, T-269/11 R, nav publicēts, EU:T:2011:665, 20. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī rīkojumu, 1998. gada 15. aprīlis, *Camar*/Komisija un Padome, C-43/98 P(R), EU:C:1998:166, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Turklāt ir jāatgādina, ka joprojām saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir nospriests, ka, pirmkārt, runājot par zaudējumu, kas atbilst mazāk nekā 10 % no tādu uzņēmumu apgrozījuma, kuri darbojas stingri regulētos tirgos, finanšu grūtības, ar ko tie iespējami saskaras, nešķiet tādas, kas varētu apdraudēt pašu to pastāvēšanu (rīkojums, 2011. gada 15. novembris, *Xeda International*/Komisija, T-269/11 R, nav publicēts, EU:T:2011:665, 21. punkts; šajā nozīmē skat. arī rīkojumu, 2001. gada 11. aprīlis, Komisija/*Bruno Farmaceutici* u.c., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, 106. punkts), un, otrkārt, runājot par zaudējumu, kas atbilst gandrīz divām trešdaļām no šādu uzņēmumu apgrozījuma, vienlaikus atzīstot, ka tiem nodarītās finansiālās grūtības varētu būt tādas, kas apdraudētu to pastāvēšanu, tomēr tika uzsvērts, ka stingri regulētā nozarē, kurā bieži vien ir vajadzīgi nozīmīgi ieguldījumi un kurā kompetentās iestādes var iejaukties, tiklīdz parādās risks sabiedrības veselībai, tādu iemeslu dēļ, kas ne vienmēr attiecīgajam uzņēmumam ir paredzami, šo uzņēmumu pienākums, ja vien tiem nav pašiem jāsedz kaitējums, kas rodas no šādas iejaukšanās, ir pašiem nodrošināties pret tādām sekām ar atbilstošu politiku (skat. rīkojumu, 2016. gada 16. jūnijs, *ICA Laboratories* u.c./Komisija, C-170/16 P(R), nav publicēts, EU:C:2016:462, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

[..]

37 Tātad apgrozījums, tāpat kā peļņa, kas iegūta no aplūkotās vielas pārdošanas tādas lietošanas nolūkā, kas ir aizliegta ar apstrīdēto regulu, veido nelielu prasītājas vai grupas, kurā tā ietilpst, apgrozījuma vai bruto peļņas daļu (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. rīkojumu, 2001. gada 11. aprīlis, Komisija/*Bruno Farmaceutici* u.c., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, 105. punkts).

38 Tādēļ vienīgi apgrozījuma vai peļņas, kas iegūta no šādas pārdošanas, zaudējums nevarētu būt pietiekams, lai uzskatītu, ka apgalvotais kaitējums ir būtisks iepriekš 36. punktā minētās judikatūras nozīmē.

39 Otrkārt, kā uzsvēra prasītāja, tomēr 2009. gada 28. aprīļa rīkojumā lietā *United Phosphorus*/Komisija (T-95/09 R, nav publicēts, EU:T:2009:124, 69. punkts) tika pieņemts, ka, lai novērtētu pārkāpuma būtiskumu, pagaidu noregulējuma tiesnesis nevarētu mehāniskā un stingrā veidā aprobežoties tikai ar konkrētajiem skaitļiem attiecībā uz apgrozījumu, bet viņam ir jāņem vērā arī katras lietas īpašie apstākļi un, pieņemot lēmumu, tie jāsasaista ar nodarīto kaitējumu apgrozījuma ziņā.

40 Tādējādi, analizējot kaitējuma būtiskumu, minētajā lietā tika ņemta vērā nopietnā finanšu un ekonomikas krīze, no kā pasaules ekonomika cieta jau vairākus mēnešus un kas ietekmēja grupas, kurā ietilpa prasītāja, vērtību. Pagaidu noregulējuma tiesnesis secināja, ka, ņemot vērā šos īpašos apstākļus, prasītāja bija pierādījusi kaitējuma būtiskumu, kas tai tiktu nodarīts, ja prasītie pagaidu pasākumi netiktu piešķirti.

41 Jākonstatē, ka prasītāja neatsaucas uz šādu ārkārtas situāciju.

42 Tomēr, kaut gan prasītāja nav skaidri norādījusi apstākļus, kuri šajā lietā būtu nozīmīgi, izvērtējot tai nodarītā kaitējuma būtiskumu, šķiet, ka tā savā argumentācijā attiecībā uz šo kaitējuma aspektu izvirza vairākus elementus, kurus varētu uzskatīt par tādiem, kas attiecas uz minētajiem šai lietai raksturīgajiem apstākļiem.

43 Tādēļ ir jāizvērtē prasītājas argumenti par paredzamajām sekām, ko uz tās darbību saistībā ar diflubenzuronu atstās, pirmkārt, Brazīlijas tiesību akta 7.802/89 piemērošana un, otrkārt, jauna maksimāli pieļaujamo atlieku daudzuma (turpmāk tekstā – "MAL") noteikšana.

[..]

45 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka kopumā tirdzniecības apjoma samazināšanos valstīs, kuras nav Savienības dalībvalstis, tādas regulas pieņemšanas rezultātā, ar kuru aizliedz vai ierobežo vielas lietošanu, jo dažas trešās valstis ievērotu Savienības regulējumu, nevar ņemt vērā, novērtējot apgalvotā kaitējuma būtiskumu, jo šādi pasākumi nebūtu tiešas apstrīdētās regulas radītas sekas, bet katras trešās valsts iestādes, īstenojot savu rīcības brīvību, pieņemta lēmuma sekas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2009. gada 28. aprīlis, *United Phosphorus*/Komisija, T-95/09 R, nav publicēts, EU:T:2009:124, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 Turpmāk ir jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka prasītie pagaidu pasākumi, ja tie tiktu piešķirti, neļautu Brazīlijas iestādēm aizliegt tās teritorijā diflubenzurona tirdzniecību pārtikā izmantojamu kultūraugu aizsardzībai. Līdz ar to tā nav pierādījusi, ka apstrīdētās regulas piemērošanas apturēšana varētu novērst apgalvotā kaitējuma iestāšanos (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2009. gada 28. aprīlis, *United Phosphorus*/Komisija, T-95/09 R, nav publicēts, EU:T:2009:124, 56. punkts un tajā minētā judikatūra).

47 Visbeidzot šķiet, ka šo bažu īstenošanās ir hipotētiska, jo prasītājai ir pieejams 2017. gada 28. februāra pētījums, kas veikts saskaņā ar jaunākajiem ieteikumiem un apliecina *PCA* genotoksiskā potenciāla neesamību ("*In vivo* mutāciju pārbaude *locus cII* transgēnu žurkām F344 *Big Blue*® un perifērisko asiņu mikronukleārā analīze"). Tādējādi var rasties pamatotas šaubas par Brazīlijas iestāžu galīgo vērtējumu attiecībā uz diflubenzurona genotoksiskumu, jo var uzskatīt, ka, ņemot vērā minēto pētījumu, tās pieņemtu, ka zinātnisko pētījumu jaunākie rezultāti neliecina par labu aizliegumam. Apgalvotā kaitējuma aspekts šajā ziņā var būt tikai nenoteikta rakstura iepriekš 24. punktā minētās judikatūras izpratnē.

48 Tāpēc prasītājas paredzētās sekas, kas ietekmētu tās darbību saistībā ar diflubenzuronu Brazīlijas tiesību akta 7.802/89 piemērošanas rezultātā, nav īpašs apstāklis, kas ļauj izdarīt secinājumus par kaitējuma būtiskumu.

[..]

52 Līdz ar to ir jākonstatē, ka šajā lietā nav nekādu īpašu apstākļu, kurus izvērtējot attiecīgā apgrozījuma ziņā, pagaidu noregulējuma tiesnesim būtu iemesls secināt, ka apgalvotais kaitējums saistībā ar negatīvas ietekmes risku uz tās apgrozījumu un peļņu būtu būtisks.

[..]

61 Treškārt, attiecībā uz apgalvotā kaitējuma par negatīvas ietekmes risku uz kādu no tās ražotnēm būtiskumu prasītāja precizē, ka tā attiecīgo vielu ražo tikai ražotnē, kas atrodas Ankervegā [*Ankerweg*] (Nīderlande) un kuras lielākā daļa ir paredzēta, lai ražotu aplūkoto vielu izmantošanai gan Savienībā, gan ārpus tās. Diflubenzurona marķējuma "pārtikā lietojamiem kultūraugiem" zaudēšana Savienībā nozīmētu 618 859 EUR zaudējumu ražošanas izmaksu absorbcijai, kas veidotu 89,7 % no kopējām absorbcijas izmaksām, un 36 735 kg produkcijas apjoma zaudējumu, proti, 95 % apjoma zaudējumu Savienībā. Tādējādi diflubenzurona produkcijas, kas paredzēta pārtikā lietojamiem kultūraugiem, apjoma zaudējums nozīmētu, ka visiem atlikušajiem produktiem būtu jāabsorbē šīs izmaksas 618 859 EUR apmērā, kas palielinātu visu pārējo produktu izmaksas un samazinātu to konkurētspēju Savienības un citos pasaules tirgos.

62 Turklāt savā argumentācijā attiecībā uz apgalvotā kaitējuma, kas saistīts ar negatīvas ietekmes risku uz vienu no tās ražotnēm, neatgriezenisko raksturu prasītāja atsaucas uz vairākiem elementiem, kas faktiski ir jāņem vērā, novērtējot kaitējuma būtiskumu. Tā uzsver, ka aptuveni 25 pašreizējās ražotnes darbinieki ir nodarbināti aplūkotās vielas un līdzekļu, kas izstrādāti uz diflubenzurona bāzes, ražošanā un ka šīs ražotnes ilgtspējīga pastāvēšana ir apdraudēta, ņemot vērā, ka līdzekļi, kas paredzēti pārtikā lietojamiem kultūraugiem Savienībā, veido 618 859 EUR (jeb 16,7 %) no kopējām diflubenzurona ražošanas izmaksām 3 699 373 EUR apmērā Ankervegā izvietotajā ražotnē, pat ja to apjoms ir 8,4 % no kopējā apjoma. Turklāt tā īpaši atgādina, ka MAL pārskatīšanai attiecībā uz pārtikā lietojamiem produktiem būtu ievērojama ietekme uz augu aizsardzības līdzekļiem, ko pārdod galvenajos pasaules tirgos, un, tā kā diflubenzurona kopējais ražošanas apjoms veidotu aptuveni 30 % no ražošanas apjoma un atbilstu apmēram 30 % izmaksu Ankervegā izvietotajā ražotnē, pasaules tirgū pārdoto līdzekļu daudzuma samazinājums vai zaudējums ievērojami ietekmētu minētās ražotnes ilgtspējīgu pastāvēšanu.

63 Tādējādi no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apgalvotajam kaitējumam, ko nodarītu apstrīdētās regulas paredzamā ietekme uz Ankervegā izvietoto ražotni, ir finansiāls raksturs.

64 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar iepriekš 32. punktā minēto judikatūru attiecībā uz šāda kaitējuma būtiskumu prasītais pagaidu pasākums ir pamatots, ja ir skaidrs, ka, neveicot šādu pasākumu, prasītājs būs situācijā, kurā tā pastāvēšana var tikt apdraudēta pirms galīgā nolēmuma pieņemšanas pamata tiesvedībā.

65 Taču, pirmkārt, prasītājai nav bažu par savu pastāvēšanu, bet par vienas tās ražotnes ilgtspējīgu pastāvēšanu. Šajā saistībā atšķirībā no iepriekš 24.–27. punktā minētās judikatūras prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, kas ļautu secināt, ka tās pastāvēšana būtu apdraudēta saistībā ar apgalvotajiem riskiem, kas skartu ražotnes pastāvēšanu.

66 Otrkārt, aplūkoto vielu attiecīgajā ražotnē ražo ne tikai iekšējai lietošanai Savienībā, bet arī ārpus Savienības. Ciktāl prasītāja uzsver iespējamās sekas, kas var skart tirdzniecību pasaules tirgos, nosakot jaunu MAL pārtikā lietojamiem produktiem, pietiek atsaukties uz iepriekš 50. punktā izklāstīto pamatojumu, lai izslēgtu šī argumenta būtiskumu.

67 Treškārt, atšķirībā no iepriekš 24.–27. punktā minētās judikatūras prasītāja nav iesniegusi pagaidu noregulējuma tiesnesim būtiskus elementus, kas tam ļautu izskatīt jautājumu par apgalvotās ietekmes būtiskumu, piemēram, informāciju par attiecīgā personāla pārcelšanu citā darbā vai attiecīgās ražošanas ķēdes ražošanas procesu pārveidošanu šajā ražotnē. Tāpat Komisija pamatoti norāda, ka prasītāja nav pierādījusi, ka šo ražotni nevarētu izmantot kāda cita produkta ražošanai no daudzajiem augu aizsardzības līdzekļiem, ko ražo grupa, kurā ietilpst prasītāja.

68 Līdz ar to vienīgi ietekme uz vienu no tās ražotnēm nevar būt pietiekams iemesls, lai uzskatītu, ka apgalvotais kaitējums ir būtisks saskaņā ar iepriekš 64. punktā minēto judikatūru.

[..]

71 Ceturtkārt, attiecībā uz apgalvoto kaitējumu saistībā ar iespējamu risku, ka tiks skarta tās reputācija, prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajai regulai būs vispārēja negatīva ietekme uz tās reputāciju, tās uz diflubenzurona bāzes izstrādāto līdzekļu un tās galvenā zīmola *Dimilin* reputāciju, kā arī sastāva veida, kas saistīts ar šiem līdzekļiem, reputāciju.

72 Pirmkārt, ciktāl prasītāja pauž bažas, ka apstrīdētā regula, no vienas puses, varētu skart tās reputāciju kopumā, tās uz diflubenzurona bāzes izstrādāto līdzekļu un tās galvenā zīmola *Dimilin* reputāciju, kā arī sastāva veida, kas saistīti ar šiem līdzekļiem, reputāciju, radot negatīvu viedokli par diflubenzuronu, un, no otras puses, plašākā nozīmē varētu izraisīt šaubas par tās pieredzi augu aizsardzības līdzekļu jomā, tās spēju nodrošināt kvalitatīvus un drošus ražojumus un radīt negatīvu ietekmi tās reputācijai arī attiecībā uz citiem tās produktiem, it īpaši augu aizsardzības jomā, ir jānorāda, ka viena augu aizsardzības līdzekļa izņemšana no tirgus un *a fortiori* tā darbības jomas ierobežojuma noteikšana ne vienmēr kaitē visa attiecīgā uzņēmuma reputācijai. Šajā ziņā ir vispārzināms, ka daudzu uzņēmumu, kas darbojas attiecīgajā tirgū, produkti jau ir tikuši izņemti no tirgus, kas nebūt nenozīmē, ka šādi uzņēmumi vai to produkti tiktu uztverti negatīvi. Regulatīvās iestādes un attiecīgās nozares uzņēmumi, kuri pārzina tiesisko regulējumu, parasti lēmumu nepiešķirt atļauju kādam augu aizsardzības līdzeklim uztver kā daļu no parastas reglamentējošās procedūras. Proti, šādu lēmumu var uzskatīt par normālu zinātnes attīstības un pētniecības metožu uzlabojuma rezultātu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2011. gada 15. novembris, *Xeda International*/Komisija, T-269/11 R, nav publicēts, EU:T:2011:665, 43. punkts un tajā minētā judikatūra).

73 Otrkārt, ir jānorāda, ka, ja apstrīdētās regulas pieņemšana patiešām būtu nodarījusi kaitējumu prasītājas reputācijai, tas būtu noticis jau šīs regulas pieņemšanas dienā un ilgtu līdz brīdim, kamēr tā netiktu atcelta ar pamatlietā pasludinātu nolēmumu (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2011. gada 15. novembris, *Xeda International*/Komisija, T-269/11 R, nav publicēts, EU:T:2011:665, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).

74 Treškārt, prasītāja atsaucas uz veselības nozares īpašo sensibilitāti. Tomēr, ņemot vērā, ka apstrīdētā regula tika pieņemta sarežģītas administratīvas procedūras rezultātā, kas ilga vairākus gadus un kurā piedalījās attiecīgās nozares zinātniskie eksperti un speciālisti, šīs regulas piemērošanas apturēšanai pēc pagaidu noregulējuma tiesneša rīkojuma tikai vienīgi provizoriski un saīsinātās tiesāšanās procedūras ietvaros nebūtu tāda rakstura, lai kliedētu iespējamas šaubas par to, vai diflubenzurona bīstamības neesamība ir pamatota pārtikā lietojamu kultūraugu tirgū (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2011. gada 15. novembris, *Xeda International*/Komisija, T-269/11 R, nav publicēts, EU:T:2011:665, 42. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā ziņā ir jānorāda, ka atšķirībā no iepriekš 24.–27. punktā minētās judikatūras prasītāja nepaskaidro, kādā veidā izskatāmās lietas gadījumā šie konstatējumi varētu kļūt nebūtiski, un it īpaši tā neprecizē, kādā mērā apstrīdētās regulas īstenošanas atcelšana varētu novērst bažas, kuras jau varēja izraisīt ziņotājas dalībvalsts un *EFSA* veiktā diflubenzurona novērtējuma un secinājumu publicēšana, jo īpaši attiecībā uz *PCA* genotoksicitāti, kas ir dokumenti, kuri ir pieejami jau daudzus gadus.

75 Tāpat, runājot par prasītājas apgalvojumu, saskaņā ar kuru esot ļoti iespējams, ka apstrīdētā regula ievērojami mazinās patērētāju uzticēšanos produktiem uz diflubenzurona bāzes un ka tā patērētāju uztverē radīs nopietnas bažas par šīs vielas nekaitīgumu, no lietas materiāliem neizriet, ka pagaidu noregulējuma tiesneša noteikta apturēšana uz laiku būtu pasākums, kas varētu novērst šādu uzticības zudumu. Šajā ziņā prasītāja vienīgi apgalvo, ka, ja minētā regula arī turpmāk tiktu atļauta, negatīvais viedoklis, kas izveidojies par attiecīgo vielu šajā regulā noteikto ierobežojumu dēļ, visticamāk, laika

gaitā vēl pastiprināsies. Tomēr, kā tika norādīts iepriekš 73. punktā, diflubenzurona bīstamība pārtikā lietojamu kultūraugu tirgū tika noteikta un šī informācija tika sniegta sabiedrībai jau pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas.

76 Piektkārt un visbeidzot, kā norādīts iepriekš 34. punktā, ir jāuzsver, ka stingri regulēta tirgus apstākļos, kā tas ir šajā lietā, kurā var notikt agrīna kompetento iestāžu iejaukšanās, ja rodas sabiedrības veselības apdraudējuma risks tādu iemeslu dēļ, ko ne vienmēr var paredzēt, attiecīgo uzņēmumu, ja vien tiem nav pašiem jāsedz kaitējums, kas izriet no šādas iejaukšanās, pienākums ir pašiem nodrošināties pret tādām sekām ar atbilstošu politiku (skat. rīkojumu, 2016. gada 16. jūnijs, *ICA Laboratories* u.c./Komisija, C-170/16 P(R), nav publicēts, EU:C:2016:462, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

77 Šajā lietā agrākais 2012. gada 7. septembrī, kad tika iesniegti *EFSA* secinājumi, konstatējot jaunas problēmas, kas saistītas ar potenciālo eksponētību *PCA* kā atliekvielai (skat. iepriekš 5. punktu), vai vismaz 2013. gada 18. jūlijā, kad Komisija informēja prasītāju par lēmumu pārskatīt attiecīgās vielas apstiprinājumu saskaņā ar Regulas Nr. 1107/2009 21. pantu (skat. iepriekš 7. punktu), prasītājas rīcībā bija informācija, uz kuras pamata tai vajadzēja ar pienācīgu rūpību saskaņā ar iepriekš 76. punktā minēto judikatūru veikt atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātos pret iespējamu diflubenzurona lietošanas ierobežojumu risku. Turklāt ir jānorāda, ka šajā pieteikumā par pagaidu noregulējumu par to nekas nav minēts. Turklāt visi šie apsvērumi ir nozīmīgi pat tad, ja tika atzīts, kā savā pieteikumā apgalvo prasītāja, ka tikai no 2015. gada jūlija tai būtu bijis iemesls risināt jautājumu saistībā ar bažām par metabolīta genotoksicitāti.

78 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka prasītāja nav pierādījusi, ka apgalvotais kaitējums ir būtisks.

Par kaitējuma neatgriezeniskumu

79 Turklāt nešķiet, ka šajā lietā apgalvotais kaitējums varētu tikt kvalificēts kā neatgriezenisks.

80 Pirmkārt, no pastāvīgās judikatūras izriet, ka finansiālu kaitējumu, izņemot īpašus gadījumus, nevarētu uzskatīt par neatgriezenisku, jo, piešķirot finansiālu kompensāciju, parasti var atjaunot cietušās personas stāvokli, kāds pastāvēja pirms kaitējuma radīšanas. Šādu kaitējumu varētu atlīdzināt, tostarp iesniedzot prasību par zaudējumu atlīdzību, pamatojoties uz LESD 268. un 340. pantu (skat. rīkojumus, 2013. gada 28. novembris, *EMA/InterMune UK* u.c., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 48. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2009. gada 28. aprīlis, *United Phosphorus*/Komisija, T-95/09 R, nav publicēts, EU:T:2009:124, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

81 Pieņemot, ka šāds kaitējums pastāv, prasītais pagaidu pasākums ir pamatots tad, ja ir skaidrs, ka, neveicot šādu pasākumu, prasītājs būs situācijā, kurā tā pastāvēšana var tikt apdraudēta pirms galīgā nolēmuma pieņemšanas pamata tiesvedībā (rīkojums, 2002. gada 3. decembris, *Neue Erba Lautex* /Komisija, T-181/02 R, EU:T:2002:294, 84. punkts). Nenovēršama izzušana no tirgus patiešām ir uzskatāma par neatgriezenisku un arī būtisku kaitējumu, un pagaidu pasākuma noteikšana šādā gadījumā šķiet pamatota (skat. rīkojumu, 2009. gada 28. aprīlis, *United Phosphorus*/Komisija, T-95/09 R, nav publicēts, EU:T:2009:124, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

82 Šajā lietā no iepriekš 31.–52. punktā ietvertās pagaidu noregulējuma tiesneša veiktās analīzes izriet, ka prasītāja neatrodas šādā situācijā attiecībā uz apgalvoto kaitējumu negatīvas ietekmes uz tās apgrozījumu un peļņu riska dēļ.

83 Tāpat, runājot par argumentiem, kas izvirzīti saistībā ar Ankervegā izvietotās ražotnes turpmāku pastāvēšanu, jau ir izdarīts secinājums, ka šis pieteikums par pagaidu noregulējumu nesatur būtiskus elementus, piemēram, informāciju par attiecīgā personāla pārcelšanu citā darbā vai attiecīgās ražošanas ķēdes ražošanas procesu pārveidošanu šajā ražotnē. Tomēr šāda informācija ir nepieciešama, lai

pagaidu noregulējuma tiesnesis varētu pārbaudīt apgalvotā kaitējuma neatgriezenisko raksturu. Katrā ziņā tikai prasītājas turpmāka pastāvēšana ir būtisks kritērijs, vērtējot kaitējuma neatgriezenisko raksturu saskaņā ar iepriekš 81. punktā minēto judikatūru. Tomēr, kā jau tika norādīts iepriekš 65. punktā, prasītājai nav bažu par savu pastāvēšana, bet gan par vienas tās ražotnes ilgtspējīgu pastāvēšanu.

84 Otrkārt, kā norādīts iepriekš 58. punktā, lai gan tika ņemts vērā tas, ka, neveicot prasīto pasākumu, prasītājas tirgus daļas tiktu neatgriezeniski izmainītas, ir jāprecizē, ka šo situāciju varētu pielīdzināt tādai situācijai, kurā pastāv izzušanas no tirgus risks, un pamatot prasītā pagaidu pasākuma pieņemšanu tikai tad, ja neatgriezeniskajām tirgus daļas izmaiņām piemistu arī būtisks raksturs. Tādēļ nepietiek ar to, ka uzņēmumam draud risks neatgriezeniski pazaudēt vienu tirgus daļu, bet ir svarīgi, lai šī tirgus daļa būtu pietiekami nozīmīga, it īpaši ņemot vērā šā uzņēmuma lielumu un tās grupas raksturīgās pazīmes, ar kuru tas ir saistīts akcionāru ziņā. Prasītājam, kurš atsaucas uz šādas tirgus daļas zaudēšanu, ir jāpierāda, ka strukturāli vai juridiski šķēršļi tam neļaus atgūt nozīmīgo tirgus daļu (skat. rīkojumu, 2009. gada 28. aprīlis, *United Phosphorus*/Komisija, T-95/09 R, nav publicēts, EU:T:2009:124, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

85 Šajā lietā tika secināts, ka tirgus daļas zaudējums, par kuru prasītāja pauž bažas, nav nozīmīgs (skat. iepriekš 60. punktu). Katrā ziņā prasītāja nav atbilstoši pierādījusi, ka pastāvētu strukturāli vai juridiski šķēršļi, kas tai neļaus atgūt šo nozīmīgo tirgus daļu.

86 Šajā ziņā prasītāja apgalvo vispirms, ka, ja pamatprasība tiktu apmierināta, izmantojot reklāmas kampaņu, nebūtu iespējams atjaunot to tirgus daļu, ko patlaban prasītāja aizņem, un tai būtu "jānovērš negatīvā publicitāte", kas radusies ar apstrīdēto regulu. Tā uzskata, ka tai nebūtu iespējams izveidot lielbudžeta reklāmas kampaņu (vai līdzvērtīgu pasākumu), lai novērstu jebkādu negatīvu uztveri, jo ne tai, ne grupai, kurā tā ietilpst, kopumā nav pietiekamu līdzekļu, lai finansētu šādas darbības.

87 Tomēr saskaņā ar judikatūru, kas minēta iepriekš 24.–27. punktā, lietas dalībniekam, kas lūdz noteikt pagaidu pasākumu, pagaidu noregulējuma tiesnesim ir jāiesniedz informācija, kas vajadzīga, lai novērtētu īpaši apgalvotā kaitējuma neatgriezenisko raksturu. Tādējādi vienkārši apgalvojumi nav pietiekami, lai izpildītu šos Tiesas praksē izveidotos kritērijus. Tomēr šajā lietā neviens no pagaidu noregulējuma tiesneša rīcībā nodotajiem dokumentiem pirmajā skatījumā neļauj apstiprināt prasītājas apgalvojumus attiecībā uz neiespējamību atgūt minētās tirgus daļas. Proti, prasītāja vienīgi apgalvo, ka pastāv grūtības atgūt tirgus daļas, jo, iespējams, ir zaudēta uzticēšanās tās produktiem, bet tomēr tā nepierāda, ka pastāv strukturāli vai juridiski šķēršļi, kas liegtu atgūt gan klientu, gan patērētāju uzticēšanos un tādējādi atgūt ievērojamas šā tirgus daļas, īstenojot īpaši tiem paredzētus, atbilstīgus reklāmas pasākumus (skat. rīkojumu, 2001. gada 11. aprīlis, Komisija/*Gerot Pharmazeutika*, C-479/00 P(R), EU:C:2001:224, 92. punkts). Tādējādi prasītāja tikai apgalvo, ka vienkārši nav pietiekamu līdzekļu, lai tā un grupa, kurā tā ietilpst, varētu finansēt šādas darbības.

88 Turklāt, lai pierādītu prasīto klientu negatīvo reakciju, prasītāja pamato savu argumentāciju ar paredzamajām sekām, kad uzņēmums *Audax* pēc apstrīdētās regulas publicēšanas nosūtīja e-pasta vēstuli par to, ka attiecīgā viela ir tikusi iekļauta negatīvajā sarakstā, kas paredzēts lielveikaliem, kurus atbalsta *Audax*. Tomēr tā neaplūko tās iespējamās sekas gadījumā, ja tiktu apmierināta tās prasība pamatlietā, kuras rastos, nosūtot līdzīgu e-pasta vēstuli, lai informētu klientus par apstrīdētās regulas atcelšanu. Tomēr, ja vienīgi šādas e-pasta vēstules nosūtīšanai var būt tik negatīva ietekme, kā norādījusi prasītāja, šķiet, ka līdzīga vēstule, kurā tiktu sniegta informācija par prasītājas prasības pamatotību, varētu novērst šīs negatīvās sekas.

89 Turpinājumā prasītāja apgalvo, ka, pat ja tā varētu izstrādāt jaunu aizstājējvielu, tā sastaptos ar nopietniem juridiskiem un regulatīviem šķēršļiem attiecībā uz piemērojamajiem noteikumiem, piemēram, prasību sagatavot pilnīgu datu zinātnisko dokumentāciju, kas pierāda aizstājējvielas drošumu, šīs dokumentācijas izvērtēšanu un likumā noteiktu apstiprināšanas procedūru, kuras

kopējais ilgums varētu aizņemt aptuveni desmit gadus. Turklāt augu aizsardzības līdzekļa reģistrēšana izmaksātu aptuveni no 1,5 līdz 2 miljoniem EUR atkarībā no vēlamās kultūraugu daudzveidības, kura tiks norādīta marķējumā, un līdzekļa darbīgās(-o) vielas(-u) apstiprinājuma atjaunošanas cikla posma.

90 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, ņemot vērā Vispārējās tiesas tiesvedību vidējo ilgumu, spriedums pēc būtības šajā lietā, visticamāk, tiks pieņemts divu gadu laikā (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2017. gada 21. jūlijs, *Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo*/Komisija, T-130/17 R, EU:T:2017:541, 47. punkts). Tādējādi prasītāja tiks informēta par apstrīdētās regulas tiesiskumu krietni pirms varbūtējas aizstājējvielas apstiprināšanai nepieciešamā termiņa. Šajā saistībā ir jānorāda, ka prasītāja nav lūgusi piemērot paātrināto procedūru, kas paredzēta Reglamenta 151. pantā un nākamajos pantos. Turklāt saskaņā ar apstrīdētās regulas 3. pantu tai ir iespējams izmantot "pagarinājuma periodu" līdz 2018. gada 8. septembrim, kura laikā dalībvalstis var saglabāt atļaujas augu aizsardzības līdzekļiem, kuri satur diflubenzuronu. Turklāt, kā tā norāda savā pieteikumā, ir uzsākta atjaunošanas procedūra, kurā ir jāievēro stingri termiņi, un tās rezultātā no 2018. gada varētu izdarīt secinājumu par metabolīta genotoksiskā potenciāla neesamību. Pēc Komisijas domām, šīs procedūras beigu datums ir paredzams neilgi pirms 2019. gada 30. jūnija. Līdz ar to tas, ka prasītājas vielas dokumentācijā trūkst aizstājēja produkta, nevarētu būt vērā ņemams faktors, runājot par apgalvotā kaitējuma neatgriezenisko raksturu.

91 Visbeidzot prasītāja vienīgi apgalvo, ka kaitējumu tās reputācijai nav iespējams novērst tādēļ, ka, pirmkārt, mātesuzņēmums *Platform Specialty Products* nevar neko izdarīt, lai atjaunotu savu reputāciju, gaidot galīgo nolēmumu šajā lietā, un ka, otrkārt, šādu reputācijas zaudējumu mātesuzņēmums nevar novērst vienīgi ar finansiāliem līdzekļiem un to nevar novērst arī īslaicīgi. Kā tika norādīts iepriekš 74. punktā, prasītāja ne vien nav precizējusi, cik lielā mērā prasītā piemērošanas apturēšana varētu atbilstošā veidā novērst šo apgalvoto aizskārumu, bet šādi apgalvojumi arī nevar pārliecināt pagaidu noregulējuma tiesnesi, neesot papildu pierādījumu elementiem to atbalstam saskaņā ar judikatūru, kas minēta iepriekš 24.–27. punktā.

92 Treškārt, tomēr ir jānorāda, ka finansiālu kaitējumu tostarp var uzskatīt par neatgriezenisku, ja šo kaitējumu nav iespējams aprēķināt pat tad, kad tas ir iestājies (skat. rīkojumu, 2013. gada 28. novembris, *EMA/InterMune UK* u.c., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

93 Ar finansiāla kaitējuma atlīdzināšanu saistīto nenoteiktību, ja ceļ prasību par zaudējumu atlīdzību, pašu par sevi nevar uzskatīt par apstākli, kas varētu radīt šāda kaitējuma neatgriezenisku raksturu Tiesas judikatūras izpratnē. Pagaidu noregulējuma posmā iespēja vēlāk saņemt kompensāciju par finansiālo kaitējumu gadījumā, ja tiks celta prasība par zaudējumu atlīdzību, kuru varētu celt pēc apstrīdētā lēmuma atcelšanas, protams ir nenoteikta. Pagaidu noregulējuma tiesvedības mērķis nav aizstāt šādu prasību par zaudējumu atlīdzību, novēršot šādu nenoteiktību, tās mērķis ir tikai nodrošināt, lai būtu iedarbīgs galīgais lēmums, kas vēlāk tiks pieņemts tiesvedībā pēc būtības, kuru papildina papildu noregulējums, proti, šajā lietā – prasība atcelt tiesību aktu (skat. rīkojumu, 2013. gada 28. novembris, *EMA/InterMune UK* u.c., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

94 Turpretī citādi ir tad, ja pagaidu noregulējuma tiesnesim, veicot novērtējumu, kļūst skaidrs, ka iespējamo kaitējumu, ņemot vērā tā rašanās paredzamo būtību un veidu, nebūs iespējams identificēt un atbilstoši aprēķināt un ka tādējādi praksē to nevarēs atlīdzināt, ceļot prasību par zaudējumu atlīdzību (skat. rīkojumu, 2013. gada 28. novembris, *EMA/InterMune UK* u.c., C-390/13 P(R), EU:C:2013:795, 51. punkts un tajā minētā judikatūra).

95 Tomēr šajā lietā, lai arī prasītāja uzskata, ka apgalvotais kaitējums varētu būt tāds, kas nav atmaksājams, no tās rakstveida apsvērumiem neizriet, ka, ņemot vērā kaitējuma rašanās paredzamo būtību un veidu, to nebūs iespējams identificēt un atbilstoši aprēķināt un ka tādējādi praksē to nevarēs

atlīdzināt, ceļot prasību par zaudējumu atlīdzību. Gluži pretēji – prasītāja ir iesniegusi vairākus grāmatvedības elementus, kas pirmajā skatījumā ļauj ne tikai identificēt, bet arī atbilstošā veidā uzskaitīt minēto kaitējumu.

[..]

Par interešu izsvēršanu

101 Turklāt jānorāda, ka, izsverot intereses, tās neliecina par labu apstrīdētās regulas atcelšanai.

102 Saskaņā ar judikatūru riski, kas saistīti ar katru iespējamo risinājumu, ir jāizvērtē pagaidu noregulējuma tiesvedībā. Konkrētāk – šādā gadījumā ir īpaši jāizskata, vai lietas dalībnieka, kurš pieprasa noteikt pagaidu pasākumus, interese panākt apstrīdētā akta piemērošanas apturēšanu, ir vai nav pārāka par interesi, kas ir saistīta ar apstrīdētā akta tūlītēju piemērošanu. Veicot šo pārbaudi, ir jānosaka, vai tad, ja tiesa, kas lietu izskata pēc būtības, iespējams, atceltu šo aktu, tas ļautu mainīt situāciju, kāda būtu radusies, ja tas nekavējoties tiktu izpildīts, un pretēji – vai minētā akta piemērošanas apturēšana varētu būt šķērslis apstrīdētā akta mērķu sasniegšanai gadījumā, ja pamatprasība tiktu noraidīta (rīkojums, 2017. gada 1. marts, *EMA/MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*, C-512/16 P(R), nav publicēts, EU:C:2017:149, 127. punkts).

103 Šajā lietā prasītāja uzskata, ka, izsverot intereses, priekšroka dodama tās interesēm, jo, no vienas puses, aplūkotā viela nerada nekādu zināmu apdraudējumu sabiedrības veselībai un, no otras puses, jebkura cita pieeja, kas atšķiras no tās, kurā paredzēts apturēt apstrīdēto regulu, kamēr nav pieņemts galīgais nolēmums par attiecīgās vielas atjaunošanas procedūru, būtu nesamērīga un nevajadzīga sodīšana, ciktāl minētās regulas saglabāšana – gadījumā, ja tiesa, kas izskata lietu pēc būtības, atceltu apstrīdēto regulu, – izraisītu to, ka nebūtu iespējams novērst tās tūlītējās izpildes sekas.

104 Pirmkārt, runājot par argumentu, ka nepastāvot apdraudējums sabiedrības veselībai, prasītāja uzsver, ka attiecīgā viela un uz tās bāzes izstrādāti līdzekļi atrodas tirgū jau 40 gadus un ka kopš to laišanas apgrozībā līdz šim brīdim nav noticis neviens incidents, kas būtu atstājis ietekmi uz sabiedrības veselību. Turklāt tā precizē, ka diflubenzurons ir atļauts ārpus Savienības. Visbeidzot, tā uzskata, ka Komisijas izvirzītie jautājumi ir pārāk teorētiski, nevis reāli un ka līdz ar to sabiedrības veselības apsvērumiem nevar piešķirt lielāku nozīmi kā kaitējumam, kas prasītājai nodarīts ar apstrīdēto regulu.

105 No lietas materiāliem izriet, ka risks cilvēku veselībai ir ticis identificēts. Šajā ziņā prasītāja nevar izvirzīt pārliecinošu argumentu šajā lietā, atsaucoties uz to, ka minētā viela tikusi droši izmantota Savienībā jau vairāk nekā 40 gadus un nekad nav ticis ziņots par jebkādu kaitīgu tās ietekmi uz cilvēku veselību. Proti, nozarē, uz kuru attiecās šī lieta, zinātnes attīstība nav nekas neparasts, un tādējādi rodas iespēja atkārtoti izvērtēt vielas, ņemot vērā jaunas zināšanas un zinātnes atklājumus. Šī iemesla dēļ atjaunošanas procedūrām un tirdzniecības atļaujām tiek noteikti laika ierobežojumi. Tādējādi pagaidu noregulējuma tiesneša veiktajai pārbaudei, izsverot intereses, ir jāattiecas uz jau apzinātajiem riskiem.

106 Šajā saistībā Komisija atgādina, ka diflubenzurons ir 1.B kategorijas kancerogēna viela un ka tā genotoksiskās īpašības ir pierādītas ziņotājas dalībvalsts, *EFSA* un dalībvalstu ekspertu veiktā visaptverošā novērtējumā.

107 Prasītājas nostāja, saskaņā ar kuru nepastāvot risks sabiedrības veselībai, galvenokārt ir balstīta uz argumentiem, kurus tā ir izvirzījusi savā argumentācijā attiecībā uz *fumus boni juris* pastāvēšanu, proti, pirmkārt, ka lēmums pieņemt apstrīdēto regulu ir balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, jo Komisija neesot rūpīgi un objektīvi ņēmusi vērā atsevišķus informācijas elementus, kas pierāda, ka nepastāv bažas par attiecīgās vielas genotoksiskumu, un, otrkārt, ka tai tikušas liegtas tiesības uz aizstāvību, nedodot iespēju sniegt apsvērumus par dažiem dokumentiem, kuros izdarīts secinājums par diflubenzurona izraisīta riska pastāvēšanu veselībai.

108 Tomēr šie aspekti ir daļa no procedūras tiesiskuma pārskatīšanas un atsevišķi bez citiem elementiem un tā, ka tiek iespējami atzīts izņēmums saistībā ar acīmredzamas kļūdas vērtējumā, nevar rosināt pagaidu noregulējuma tiesnesi, veicot interešu izsvēršanu, uzskatīt, ka minētajos dokumentos izklāstītajiem secinājumiem ir dodama priekšroka salīdzinājumā ar iepriekšējiem novērtējumiem, kuri principā izriet no rūpīgas un izsmeļošas pārbaudes. Patiešām, tiesneša pienākums nav veikt tādu zinātnisku datu tehnisko novērtējumu, kas neietilpst viņa kompetencē. Tātad šajos lietas apstākļos tāds risks sabiedrības veselībai kā apstrīdētajā regulā identificētais ir jāņem vērā attiecībā uz citām iesaistītajām interesēm.

109 Šajā ziņā prasītāja nemin nekādas citas intereses, kā vien tāda kaitējuma novēršanu, ko tai varētu radīt apstrīdētā regula. Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru principā cilvēku veselības aizsardzībai neapstrīdami ir jāpiešķir lielāka nozīme nekā ekonomiskiem apsvērumiem (skat. rīkojumu, 2001. gada 11. aprīlis, Komisija/*Bruno Farmaceutici* u.c., C-474/00 P(R), EU:C:2001:219, 112. punkts un tajā minētā judikatūra, un spriedumu, 2012. gada 19. aprīlis, *Artegodan*/Komisija, C221/10 P, EU:C:2012:216, 99. punkts un tajā minētā judikatūra).

110 Šajā lietā ir jānorāda, ka, tā kā nebija nekādu citu vērā ņemamu interešu, apgalvotais kaitējums, attiecībā uz ko turklāt tika konstatēts, ka tam nepiemīt ne prasītais būtiskais, ne neatgriezeniskais raksturs, nav pietiekams, lai, izsverot intereses, varētu dot priekšroku prasītājas interesēm, ciktāl apdraudējums sabiedrības veselībai attiecībā uz diflubenzuronu ir jāuzskata par atzītu (skat. iepriekš 105. punktu).

111 Jebkurā gadījumā, pat ja prasītāja būtu pierādījusi steidzamību saistībā ar tai nodarītā kaitējuma īpatnībām, tā vēl būtu jāizvērtē, ņemot vērā pastāvīgajā judikatūrā noteikto principu, saskaņā ar kuru sabiedrības veselības aizsardzības obligāto prasību prioritāte var pamatot ierobežojumus, kas nelabvēlīgi ietekmē noteiktus uzņēmējus, pat ja šāda ietekme ir ievērojama (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 1. jūnijs, *Blanco Pérez* un *Chao Gómez*, C-570/07 un C-571/07, EU:C:2010:300, 90. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā kontekstā pat tika uzsvērts, ka ir svarīgi atzīt piesardzības principu, saskaņā ar kuru, ja pastāv neskaidrības par riska esamību vai tā pakāpi attiecībā uz cilvēku veselību, Savienības iestādes var veikt aizsardzības pasākumus, negaidot, ka šo risku faktiskā esamība un nopietnība tiks pilnībā pierādīta (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2013. gada 19. decembris, Komisija/Vācija, C-426/13 P(R), EU:C:2013:848, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

112 Tādēļ prasītājas izvirzītie argumenti par attiecīgās vielas nekaitīgumu, lai pierādītu, ka sabiedrības veselības aizsardzības apsvērumi nevarot būt svarīgāki par tai nodarīto kaitējumu, ir jānoraida.

113 Otrkārt, runājot par argumentu, kas attiecas uz jebkādas citas pieejas īstenošanas nesamērīgumu, kura nav apstrīdētās regulas apturēšana līdz brīdim, kad tiek pieņemts galīgais nolēmums par attiecīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūru, prasītāja atgādina, ka pašlaik aplūkojamo vielu izvērtē Savienībā, lai saskaņā ar Regulu Nr. 1107/2009 atjaunotu tās apstiprinājumu (skat. iepriekš 8. punktu), attiecībā uz kuru ir jāievēro likumā paredzētais termiņš, kas beidzas 2018. gada decembrī. Šajā saistībā tā uzsver, ka datus par *PCA* genotoksiskumu un tādējādi apdraudējumu patērētājiem izvērtēs Grieķijas Republika kā ziņotāja dalībvalsts, un norāda, ka šī novērtējuma rezultāts būs zināms 2017. gada oktobrī. Tā piebilst, ka 2017. gada 28. februāra pētījums sniedza atbildi uz bažām saistībā ar *PCA* (skat. iepriekš 47. punktu).

[..]

116 Vispirms ir jāuzsver, ka šī lieta neattiecas uz situāciju, kurā nepieciešama tūlītēja diflubenzurona atsaukšana. Pirmkārt, apstrīdētā regula tikai ierobežo diflubenzurona lietošanu, izslēdzot no tās pārtikā lietojamus kultūraugus, un tādēļ tajā nav pilnībā aizliegta diflubenzurona izmantošana insekticīdos, tādējādi ļaujot prasītājai turpināt ražot un laist tirgū augu aizsardzības līdzekļus, kuru sastāvā ir minētā viela, izmantošanai saistībā ar pārtikā nelietojamiem kultūraugiem. Otrkārt, apstrīdētajā regulā ir paredzēts pagarinājuma periods līdz 2018. gada 8. septembrim.

117 Šajā ziņā ir jāprecizē, ka pagarinājuma perioda piešķiršana nenozīmē, ka nepastāv risks sabiedrības veselībai. Proti, lai gan dalībvalstīm nav pienākuma rīkoties pirms minētā perioda beigām, tās jau iepriekš var veikt vajadzīgos pasākumus. Tādēļ šāda perioda noteikšana sniedz zināmu aizsardzību pret apzinātajiem riskiem, kas savukārt ļautu izvairīties no jautājuma par piemērošanas apturēšanu. Pagaidu nolēmuma tiesnesis, izsverot intereses, ņem vērā pagarinājuma perioda pastāvēšanas nepieciešamību, lai izvērtētu apzināto risku smaguma pakāpi salīdzinājumā ar citu interešu svarīgumu, kuru saglabāšana tiek prasīta. Tomēr šajā lietā no prasītājas izvirzīto interešu, proti, saistībā ar kaitējumu, no kura tā, iespējams, cietusi apstrīdētās regulas piemērošanas dēļ, analīzes izriet, ka minētās intereses ir mazāk nozīmīgas nekā tās, kas skar sabiedrības veselību (skat. iepriekš 109.–112. punktu), jo īpaši tādēļ, ka šis pagarinājuma periods mazina paredzamās ietekmes sekas, ko apstrīdētā regula rada attiecībā uz prasītājas situāciju.

118 Turklāt, kā Komisija norāda savos apsvērumos, uzsāktā atjaunošanas procedūra nodrošina prasītājas interešu aizsardzību, jo tādējādi tā var izvirzīt apgalvojumu par to, ka attiecīgā viela nerada apdraudējumu sabiedrības veselībai. Taču, prasītājas ieskatā, šīs uzsāktās procedūras ietekmi varētu novērot jau 2018. gada laikā.

119 Visbeidzot, lai gan prasītāja piemin, ka pastāv likumā paredzētais termiņš, kā rezultātā diflubenzurona atļauja, kas tai bija piešķirta pirms apstrīdētās regulas pieņemšanas, beidzas 2018. gada decembrī, nešķiet piemēroti noteikt apstrīdētās regulas tiesisko seku apturēšanu, tikai ierobežojot to līdz šim datumam, ja risks sabiedrības veselībai, kas pagaidu nolīguma tiesnesim ir jāņem vērā (skat. iepriekš 105.–108. punktu), ir ticis identificēts un atzīts par tādu, kas ir pārāks par citām interesēm, ko prasītāja izvirzījusi (skat. iepriekš 109.–112. punktu). *A fortiori* šāda pagaidu pasākuma ierobežošana laika ziņā līdz atjaunošanas procedūras beigām, kā to lūgusi prasītāja, izraisa tādus pašus iebildumus kā Komisijas viedoklis par to, ka šī procedūra varētu ilgt līdz 2019. gada 30. jūnijam.

120 Tādēļ, no vienas puses, situācija, kādā atrodas prasītāja, tai ļauj turpināt daļēji pārdot savus produktus uz diflubenzurona bāzes (skat. iepriekš 116. punktu), un tuvākajā laikā ir gaidāms nolēmums par iepriekš saņemtās atļaujas atjaunošanu (skat. iepriekš 118. punktu), un, no otras puses, apstrīdētās regulas iedarbības saglabāšana jau pašlaik nodrošina zināmu sabiedrības veselības aizsardzību pret nesen identificētiem riskiem (skat. iepriekš 119. punktu).

121 Līdz ar to prasītājas izvirzītie argumenti par jebkādas citas pieejas nesamērīgumu, kura nav apstrīdētās regulas apturēšana līdz brīdim, kad tiek pieņemts galīgais nolēmums par attiecīgās vielas apstiprinājuma atjaunošanas procedūru, ir jānoraida.

122 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jāsecina, ka saskaņā ar iepriekš 102. punktā minēto judikatūru, izsverot intereses, nevar sliekties par labu prasīto pagaidu pasākumu piešķiršanai.

123 Tā kā šajā lietā nav nepieciešams pārbaudīt, vai nosacījums par *fumus boni juris* ir izpildīts, ir jāsecina, ka pieteikums par pagaidu noregulējumu ir jānoraida, jo prasītājai nav izdevies pierādīt, pirmkārt, ka steidzamības nosacījums būtu izpildīts, jo apgalvotajam kaitējumam nav būtiska un neatgriezeniska rakstura, un, otrkārt, ka, izsverot intereses, tās interesēm būtu jādod priekšroka.

124 Saskaņā ar Reglamenta 158. panta 5. punktu lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana ir jāatliek.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀS TIESAS PRIEKŠSĒDĒTĀJS

izdod rīkojumu:

1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.

2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Luksemburgā, 2018. gada 22. jūnijā

Sekretārs
E. Coulon

Priekšsēdētājs
M. Jaeger